بسم اللہ الرحمٰن الرحیم
نحمدہ و نصلی علی رسولہ الکریم

شانِ احمدیت

مصنفہ و پبلشر
امۃ اللہ مغل
اندرون موچی دروازہ لاہور

نامی پریس لاہور

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

جیوے جاگے ساڈا امام نی — روشن ہووے سدا اسلام نی
پایا آجکل منافقاں شور نی — لاکے اڈی تے چوٹی دا زور نی
دین دہ نی توں ہووے بدنام نی — جیوے جاگے ساڈا امام نی
روشن ہووے سدا اسلام نی

دِن چڑھیا اسلام دی شان دا — سنگل لوٹ گیا کفر دے نام دا
آیا عرشاں توں ایہہ پیغام نی — جیوے جاگے ساڈا امام نی
روشن ہووے سدا اسلام نی

شالا جیوے محمود امین نی — جس روشن کیتا ایہہ دین نی
گواہی دتی زمین آسمان نی — جیوے جاگے ساڈا امام نی
روشن ہووے سدا اسلام نی

اس نے ڈنکا بجایا دین دا — لڑ پھڑ کے رسول کریمؐ دا
ظاہر ہوئی خدا دی شان نی — جیوے جاگے ساڈا امام نی
روشن ہووے سدا اسلام نی

ہوئیاں پیشنگوئیاں پوریاں — لوکو رہیاں نہ کوئی ادھوریاں
سچے ہو گئے سب الہام نی — جیوے جاگے ساڈا امام نی
روشن ہووے سدا اسلام نی

کونے کونے تے ہوئی تبلیغ نی   بوٹے اصل اسلام دے بیج نی
دھماں پے گیاں گھر گھر عام نی   جیوے جاگے ساڈا امام نی
روشن ہووے سدا اسلام نی

در ہو گئے بند ابلیس دے   پی لو خوشیاں دے بھر بھر جام نی
کھلے مسئلے قرآن مجید دے   جیوے جاگے ساڈا امام نی
روشن ہووے سدا اسلام نی

ہو گئے ساڈے دوھیرے نصیب نی   احمدیت دی فتح قریب نی
گاؤ گیت ایہہ صبح تے شام نی   جیوے جاگے ساڈا امام نی
روشن ہووے سدا اسلام نی

قائم ہو گئے مشن حضور دے   پیتے کافراں جام شعور دے
ملی مغرب دے وچ اذان نی   جیوے جاگے ساڈا امام نی
روشن ہووے سدا اسلام نی

شامل ہو گئے ملک تمام نی   اٹلی جرمن واشنگٹن انگلستان نی
سائیں مرشد دا سارا نظام نی   جیوے جاگے ساڈا امام نی
روشن ہووے سدا اسلام نی

اس نے جھنڈا لہرایا رسولؐ دا   پیارے رسولؐ خدا مقبول دا
پیتے کافراں پڑھ قرآن نی   جیوے جاگے ساڈا امام نی

روشن ہووے سدا اسلام نی

چھوڑو رسماں پرانے رواج نی — آیا احمدیت دا راج نی
کرو حمدِ خدا صبح و شام نی — جیوے جاگے ساڈا امام نی

روشن ہووے سدا اسلام نی

زیور پہن لو گل توحید دا — چندہ دیہو تحریکِ جدید دا
ساڈا ہوویگا نیک انجام نی — جیوے جاگے ساڈا امام نی

روشن ہووے سدا اسلام نی

ربوہ وسیا کنارے چناب نی — آیا جلسے تے سارا پنجاب نی
دیکھن مصلح موعود دی شان نی — جیوے جاگے ساڈا امام نی

روشن ہووے سدا اسلام نی

دیہو ذکرِ خدا تے زور نی — نہ کوئی جلسے تے پاوے شور نی
کرو دین تے جان قربان نی — جیوے جاگے ساڈا امام نی

روشن ہووے سدا اسلام نی

مولا برکت دیویں امام نوں — نالے روشن کریں اسلام نوں
ایہو منگاں دعائیں غلام نی — جیوے جاگے ساڈا امام نی

روشن ہووے سدا اسلام نی

قادیان شریف کی یاد میں

مینوں لے چل قادیاں کول نی قسمت
لے چل قادیاں کول
وِچ سپنے دے قادیاں آیا
کس نتڑی نے آن جگایا
نیند کیوں دِتتڑی کھول نی قسمت
لے چل قادیاں کول
مینوں لے چل قادیاں کول نی قسمت
لے چل قادیاں کول
رات دِنے بہئی اوسیاں یاداں
من اپنے نوں بہئی پرچاواں
دُکھڑے نہ میرے پھول
نی قسمت لے چل قادیاں کول

مینوں لے چل قادیاں کول
نی قسمت لے چل قادیاں کول
پنچھی وانگ اُڈاری ماراں
ہجر دے وچ دن رات گزاراں
بِچھڑیاں ڈانواں ڈول
نی قسمت لے چل قادیاں کول

مینوں لے چل قادیاں کول
نی قسمت لے چل قادیاں کول
بادِ صبا توں قادیاں جاویں
میرے دِل دا حال سناویں
حال سنادیاں نہ شرماویں
او تھے دکھڑا دلویں کھول
مینوں لے چل قادیاں کول
نی قسمت لے چل قادیاں کول
مولا کر دے آس توں پوری
لے چل قادیاں وچ حضوری

جا کے دیکھاں جلوہ نُوری

جلدی موہنوں بول

نی قسمت لے چل قادیاں کول

مینوں لے چل قادیاں کول

نی قسمت لے چل قادیاں کول

مینوں لے چل قادیاں کول

نی قسمت لے چل قادیاں کول

کہو لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہ

کہو لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہ اے محمدؐ پیارا رسول اللہ

پڑھو دل دے نال دھیان اڑیو

کرو کلمے دی صِفت بیان اڑیو

سانوں احمدؐ مرسل دسیا اے

ایدھا کر کے ذِکر بیان اڑیو

کہو لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہ اے محمدؐ پیارا رسول اللہ

آئے احمد مہدی قادیاں رتی
رب سنیاں عرضاں ساڈیاں نی
نبیؐ آکھیا اس نوں سلام اڑیو
کہو لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہ ایہہ محمدؐ پیارا رسول اللہ
سانوں احمد قادیاں والے تے
دتے کلمے دے خوب حوالے تے
ایدھی کر کے بیان صفات اڑیو
ساڈے دل نوں کیتا پاک اڑیو
اساں دیکھی خدا دی شان اڑیو
کہو لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہ ایہہ محمدؐ پیارا رسول اللہ
ایہہ محمود خلیفہ ثانی نی
ساڈا رب نے بنایا بانی نی
ایدھا کلمے نال پیار اڑیو ایہہ کلمے دا تابعدار اڑیو
ایہیں تے نبی دی تابعداری دا
سانوں کیتا اے فرمان اڑیو
کہو لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہ ہے محمدؐ پیارا رسول اللہ

نظم پنجابی

جھوک میری اللہ والی

جھوک میری اللہ والی ہوئی منظور نی
ربوہ وچ وسیا فضل عمر دا نور نی
نور دی لگے جیویں جلوہ طور نی
رحمت مولا والی ہویا ظہور نی

جھوک میری اللہ والی ہوئی منظور نی
ربوہ وچ وسیا فضل عمر دا نور نی

دیکھو نی سیئو چڑھیا چن آسمان تے
ہویا سویرا جہڑا سارے جہان تے
فضل خدا نے کیتا ساڈے امام تے
جس نے چلایا سانوں اصل اسلام تے

جھوک میری اللہ والی ہوئی منظور نی

دیکھو نی سیئو چمکی شکل اسلام دی
کھلی حقیقت مُڑ کے اج قرآن دی
کوشش تے محنت ساری ساڈے امام دی

موہنوں کی آکھاں ساری دُنیا ہئی جاندی
جھوک میری اللہ والی ہوئی منظور نی
رحمت دیاں فصلاں والا پک گیا بُور نی
ربوہ وچ وسدے سیتو ساڈے حضور نی
جلسے تے آئیاں سیاں دیکھن ظہُور نی
جلسے تے لایا مولا عرشاں دا نُور نی
جھوک میری اللہ والی ہوئی منظور نی
جلسے تے آوے خلقت جوق در جوق نی
مرشد دے قدماں اگے زیارت دے شوق نی
مقصد وی ہو گئے پورے دِل والے ذوق نی
جھوک میری اللہ والی ہوئی منظور نی
میرا ناں ہادی فضل عمر بشیر نی
ڈھونڈیاں نہ ملدی کیتنوں اُسدی نظیر نی
رب نے بنایا ساڈا ایہو امیر نی
ایہہ سے منتیاں سیتو بدلے تقدیر نی
جھوک میری اللہ والی ہوئی منظور نی
ربوہ وچ وسیا فضل عمر دا نور نی

دیکھو نی سیئو شُعلے عرشاں توں نُور دے
چمکاں پیئے مارن ربّ دے نام حضور دے
لُٹئے خزانے جس نے پاک رسولؐ دے
دیکھن اے جلوہ لوکی نیڑے تے دُور دے
جھوک میری اللہ والی ہوئی منظور نی
ربوہ وچ وسیا فضل عمر دا نُور نی

جلسہ سالانہ آوے سال دے سال نی
منگو دعائیں کرکے نیک خیال نی
جیوے تے جاگے ساڈا احمد دا لال نی
نور دکھائے جس نے ظلمت دے جال نی
جھوک میری اللہ والی ہوئی منظور نی
ربوہ وچ وسیا فضل عمر دا نور نی

★ احمدی ماہیا ★

دو چمکے تارے نی
شان رسول والے اساں دیکھے نظارے نی
کوئی چرخا کتیا اے
عشق محمدؐ دا ساڈے دلوچ دسیا اے

اک چڑھیا جن اڈیئے
آیا امام مہدی وچ قادیاں من اڈیئے
اک تارا چڑھیا اے کلمہ محمدؐ دا اساں دِل نال پڑھیا اے
کوٹھے تے کاں بولے
اُمت رسولؐ دی وچ ہُن ساڈا ای ناں بولے
دو بٹیرے چل دے نے
رب سانوں پار کیتا ہتھ دشمن مارے نے
دو پتھر پہاڑاں دے
دشمن دے ظلم اُتے اسی صبر گزاراں گے
اُٹھ چرخا کت اڈیئے
دولت دین والی ساڈے آگئی ہتھ اڈیئے
اسیں پینگاں پائیاں نی
فضل عمر دیاں عرشوں ملن ودھائیاں نی
کالا بدل جو آیا اے
نور خلافت دا سارے جگ اُتے چھایا اے
دو بل گے دیوے نی
لکھ وریاں دی عمر ساڈا مرشد جیوے نی

ہتھ کنگن بانواں گیاں
نُصرت رب دی نال اسیں تا دیاں جانواں گیاں
دُو بنتّیاں بُلبُلیاں نی
ندیاں نور دیاں، وچ ربوہ دے چلیاں نی
گل کڑ تی یا نواں گیاں
ڈھول خلافت دا سارے جگ تے وجانواں گیاں
دُو بیٹر اناراں دے
احمدیت والی رُت آئی بہاراں تے
میرے ہتھ وچ پیڑا اے
عمل تاں کُجھ اں میرے فضل ربدا ڈھیرا اے
ندی ٹھاٹھاں مارے نی
نظم پنجابی دی میری میرے خوب اشارے نی

شانِ سیدنا حضرت امام

ساڈا مُرشد سب نوں چنگا جس نے دین سکھایا
رسول اللہؐ دے جھنڈے تھلے دُنیاں کھچ لیایا
ہتھ اُٹھا کے منگو سبتو رل مل ایہہ دُعائیں
یا رب ساڈے مُرشد دی توں لمّی عمر ودھائیں

پاک محمدؐ والے در دا کھولیا ایس خزانہ
ربوہ دے وچ لُٹن آیا سیتو کُل زمانہ
لکھیاں میرے مُرشد نے قُرآن دیاں تفسیراں
پڑھ کے ہر انسان دیاں ہُن بدل گیاں تقدیراں
لکھ مُبارک جہیڑیاں سیاں اک جلسے تے آئیاں
رحمت رب دی ہووے سب تے عرشوں ملن ودھائیاں
اس محبوب امام دے ورنوں لواں چوطرفی پھیرے
ہوسن سب معاف خطاؤاں رحمت رب دی گھیرے

شان امام

ساڈا مُرشد سب توں چنگا جس نے دین سکھایا
رسول اللہ دے جھنڈے تھلے دُنیاں کھیچ لیایا
پاک محمدؐ والے در دا کھولیا ایس خزانہ
ربوہ دے وچ لُٹن آیا سیتو کُل زمانہ
لکھیاں میرے مُرشد نے قُرآن دیاں تفسیراں
پڑھ کے ہر انسان دیاں ہُن بدل گیاں تقدیراں

شمع محمدؐ والی اُتے جمع ہوئے پروانے
اج محمود دے ہتھاں اُتے ڈنکا دین وجانے
اس ڈنکے دی چوٹ دلوچوں آوے آواز نرالی
دعوت ہر اک بشر نوں دیوے شان محمدؐ والی
اس محبوب امام نے ہر اک شہر مسیت بنائی
تنجے وقت نماز ہوسن دیکھے کل خدائی
مُڑکے شان محمدؐ والا آیا نواں زمانہ
زندہ دین اسلام دا مُڑکے کھل گیا افسانہ
لکھ مُبارک جیہڑیاں سیاں اس جلسے تے آئیاں
رحمت رب دی ہوئے سب تے عرش ملن وڈھیائیاں
اس محبوب امام دے در نوں لیاں چوطرفی پھیرے
ہوسن سب معاف خطا نواں رحمت رب دی گھیرے

جھوک

قمر الانبیاء حضرت مرزا بشیر احمد صاحب رضی اللہ عنہ

جھوک میں آکھاں حضرت میاں بشیرؓ دی
حضرت اقدس ساڈے پیر دے ویر دی
دین دے ستون والا ٹٹیا شہتیر نی
روندیاں سکھ دے ساہیں اکھیاں دے نیر نی
جھوک میں ہادی والی آکھاں ضرور نی
اُڈ گیا چین میرے دل دا سرور نی
سُن کے وفات سیّو آوے ناں چین نی
روندے پے دِسّن سبھے بھائی تے بہن نی
اکو دیہاڑے اُڈ گئے دلاں والے چین نی
جھوک میں ہادی والی اکھاں ضرور نی
اُڈ گیا چین میرے دل دا سرور نی
...گ متایا سیّو زمین اسمان تے
...ن نرڑ فایا اک ایسے پیغام تے
...دھال اُٹھایا اڈیو ساڈے امام نے
جھوک میں ہادی والی اکھاں ضرور نی
اُڈ گیا چین میرے دل دا سرور نی

سچ میں آکھاں میرا ایہو یقین نی
میاں بشیرؓ لورے صادق امین نی
سیرت وی سوہنی نالے صورت حسین نی
قادیاں چھڈ کے ہوئے ربوہ مکین نی
جھوک میں ہادی والی اکھاں ضرور نی
اُڈ گیا چین میرے دِل دا سرور نی

مُڑ گیا دوست نبی پاک کریمؐ دا
حکم ناں مُڑ دا کدے رب رحیم دا
روپ جنازے اُتے عرش عظیم دا
لُٹ گیا موتی ہتھوں دُرِ ثمین دا
جھوک میں ہادی والی اکھاں ضرور نی
اُڈ گیا چین میرے دِل دا سرور نی

کون سُنا دے اَج ذِکر حبیب نی
نال حدیثاں دے مسئلے عجیب نی
دُنیاں نوں چھڈ کے کیتی جنت قریب نی
رہ گئی ہیں او گنہاری بندی غریب نی
جھوک میں ہادی والی آکھاں ضرور نی
اُڈ گیا چین میرے دِل دا سرور نی

موڑ لیا دے کوئی ایسی تدبیر نوں
قمرِ منیر حضرت میاں بشیرؓ نوں
(حضرت) نواب مبارکہ بیگم حفیظ دے ویر نوں
کون بھلا دے قدرت والی تصویر نوں
جھوک ہیں ہادی والی اکھاں ضرور نی
اُڑ گیا چین میرے دل دا سرور نی

بیڑی ناں ڈوبے سیو ساڈے ایمان دی
خدمت تاں کرنی آساں دین اسلام دی
نال محبت کرنی عزت قرآن دی
برکت دی دیسی مولا دونوں جہان دی
جھوک ہیں ہادی والی اکھاں ضرور نی
اُڑ گیا چین میرے دل دا سرور نی

جُم جُم جیوں ساڈے حضرت محمود نی
احمد دا لال برکت والا وجود نی
دین نوں کردا دِنے رات مضبوط نی
جھوک ہیں ہادی والی اکھاں ضرور نی
اُڑ گیا چین میرے دل دا سرور نی

نظم پنجابی

شان مصلح الموعود

بطرز:-
دیر میرا گھوڑی چڑھیا

قسمت دا تارا سیّو چڑھیا دیا راہ
مصلح موعود سنوں دسیا نبی دا اسی کلماں پڑھیانی کلماں پڑھیا
شان رسول اللہؐ دی چمکاں پئی مارے
دیکھونی سیّو سوہنے نظارے
جاگیا دین دبارا نبیؐ دا اسی کلماں پڑھیا
کلماں پڑھیانی سیّو کلماں پڑھیا
آؤنی آؤ سیّو گیت ایہہ گائیے گیت ایہہ گائیے
دین دے نال اسی پریت لگائیے پریت لگائیے
ہوگیا رب دا اشارہ نبی دا اسی کلماں پڑھیا
کلماں پڑھیانی سیّو کلماں پڑھیا

دین دے عشق وچ لیبتے اکھاڑے
جان تے مال سیتوں کوئی ناں پیارے کوئی ناں پیارے

مصلح موعود سیّد پیارا نبی دا جنہیں کلماں دسیا
نبی سیتو کلمہ پڑھیا

مصلح موعود میرا دین دا راجا دینڈا راجا
آجانی آجا سبتے برکت نوں پاجا برکت نوں پاجا
دین دا ایہو چن تارا نبی دا اسی کلمہ پڑھیا
کلمہ پڑھیا نی سیتو کلمہ پڑھیا ۔

حلیہ کی دساں سیتو احمد دے لال دا
چہرہ منوّر دیکھو روپ کمال دا روپ کمال دا
نے جھلیاں ناں جاشے شکار انبی دا اسی کلمہ پڑھیا
کلمہ پڑھیا نی سیتو کلمہ پڑھیا

قسمت دا تارا سیتو چڑھیا دبارا مصلح موعود سیتوں دسیا نبی دا
اسی کلمہ پڑھیا کلمہ پڑھیا نی سیتو کلمہ پڑھیا

کرو حمد ہزاروں ہزار نی
بن کے نبیؐ دی تابعدار نی

کرو حمد ہزاروں ہزار نی — بن کے نبیؐ دی تابعدار نی
ساری صفت خدائے رحیم دی — پھر بعد رسولؐ کریمؐ دی
کل نبیاں دا سردار نی
بن جا نبیؐ دی تابعدار نی
کی دساں زمانے دا حال نی — پھڑ لئی مسلم نے کافراں دی چال نی
ہو گئے حق توں دست بردار نی
کر لے توبہ استغفار نی
اج فیشن نے شرم نوں توڑیا — فلماں دیکھ کے دولتاں نوں لٹ ہڑیا
ہو گئے مغرب دے اطوار نی
بن جا نبیؐ دی تابعدار نی
کڑیاں کالجاں دے وچ جاندیاں — سر ڈں ننگیاں نہ شرماندیاں
بکیتے مرداں نے دیدے چار نی
پے گئی جگ دے وچ پکار نی

بن جا نبیؐ دی تابعدار نی

چھائی ظلمت گھٹا گھنگور نی　　پایا فلماں تماشیاں نے زور نی

مرد ویکھن ڈِگو تے عورتاں چار نی

کرے توبہ استغفار نی

زور فلماں تماشیاں دا توڑ لے　　اپنا رُخ اسلام ول موڑ لے

کر لے کُفر دا اُٹھ کے شکار نی

بن کے نبیؐ دی تابعدار نی

آبن ستون اسلام دی　　پلے برکت نبیؐ دے نام دی

کر دین تے جان نثار نی

بن کے نبیؐ دی تابعدار نی

ویلا نازک اسلام تے آگیا　　ہر کوئی حق نوں اُٹھ کے دبا گیا

اُٹھ حق دا کر اظہار نی

بن کے نبیؐ دی تابعدار نی

ساڈے عملاں دی بیڑی ٹُٹ ول دی　　چھل اُٹھ دی گناہواں نوں رول دی

کیویں بخشے گا رب غفار نی

بن جا نبیؐ دی تابعدار نی

کر عزم تے ہو جا دلیر نی　　منکر پھڑ کے حق ول گھیر نی

دُشمن جان کے ساتھوں ہار نی
بن جا نبیؐ دی تابعدار نی
ساڈا مقصد ہے دین پھیلاوناں اپنا نیک نمونہ دِکھاوناں
کمر کس تے ہو ہوشیار نی
بن کے نبیؐ دی تابعدار نی
بین دین دی رسم نوں توڑ کے لڑکی سادگی دے نال ٹور دے
کر کے آپس وچ پیار نبیؐ
بن کے نبیؐ دی تابعدار نی
ساڈا مرشد محمود ایدہ اللہ امین نی جس ساڈوں سکھایا دین نی
ایہدے حکماں توں بلہار نی
بن جا نبیؐ دی تابعدار نی

(۲)

مسیح دے در دی ایں بن کے جوگن
تے پھیرا دلوہ نوں پاون چلیاں
خلیفہ ثانی دی وچ اطاعت
میں سیس بہساں جھکان چلیاں

ودھایا رب نے نظام تیرا بلند کیتا مقام تیرا
تیری سچائی دا ڈھول پھڑ کے
تے سارے جگ وچ وجان چلیاں
چناب دریا پیا لہراں مارے جے ربوہ وسیا اوہدے کنارے
میں واہ واہ دامن مسیح دا پھڑ کے
تے کشتی اپنی چلون چلیاں
جے مینوں ہووے دیدار تیرا تے تر پوے ڈُبیا بیڑا میرا
میں رکھ کے سیس اہنا قدماں اُتے
گناہواں نوں بخشواں چلیاں
الٰہی ایسا نصیب کر دے مسیح دے دونوں قریب کر دے
میں مرشد اپنے نوں درد والا
حال دل دا سنان چلیاں
پونچاں جلدی تیری حضوری بن کے جا کر کراں ضروری
جے ہو جاوے میری ایہہ منظوری
میں قسمت اپنی جگاون چلیاں
بن کے جوگن میں پانواں پھیری ہووے کرم دی پئی نظر تیری
بے عمل کجھ میں کرناں سکیاں
تیری شفاعت نوں لین چلیاں

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
نحمدہٗ ونصلی علیٰ رسولہ الکریم

نظم پنجابی

کلمہ پاک محمدؐ والا پڑھ لو نی
ہار درود پڑھ کے گل وچ جڑ لونی
سیئو پاک محمدؐ نے سانوں دسیا اے
قادیاں دے وچ آن کے مہدی وسیا اے
آیا جدوں سی مہدی نال بہاراں دے
دین دے ڈنکے وج گئے وچ بزاراں دے
تے مومن سن کے ہو گئے خوب دلیر اڑیو
جے آگیا ہون اسلام دا مڑ کے شیر اڑیو
رب نے اپنی رحمت دے در کھولے سن
صادقاں نے عرفاں دے موتی رولے سن
اے ویکھن والا سئیو اک نظارہ سی

آیا جدوں محبوب خُدا دا پیارا سی
ناطے مُڑ توحید دے اُس دان جڑ گئے سن
خوف دے مارے کُفر دے پنچھی اُڑ گئے سن
تے ناں کوئی کسے دا چلیا زور کمان اڑیو
مرگئے آتھم ڈوئی تے لیکھو رام اڑیو
ٹُٹ گئے سنگل کُفر دیاں زنجیراں دے
ہو گئے چہرے زرد چُوٹیاں پیراں دے
اُٹھیا اج محمود اسلام دا غازی نی
کُفر نُوں مار کے تیغ تے جِت لئی بازی نی
برج صلیب دے سیئو ایس تے توڑے نے
کافراں نے رُخ کعبے دے وَل موڑے نے
مغرب وچ پھیلایا ایس اسلام اڑیو
پہنچیا گھر گھر وچ حق دا پیغام اڑیو
جُگ جُگ جیوے احمد دا اے لال اڑیو
دین دے حق وچ کیتا جس نے کمال اڑیو
رات دِنے اسلام دا کرے اُجالا نی
تے دیوے ہر اک سبق محمّد والا نی

آؤ آؤ مہدی دے جھنڈے تھلے آؤنی
برکت فیض محمدؐ والی پاؤنی
اس جھنڈے دی لاج محمود دکھائی نی
گھر گھر نے توحید نے نظر جمائی نی
جس نے لبھی مہدی دی پہچان اڑیو
دین دنی وچ اس دا نیک انجام اڑیو
سن لے گل میری توں اک مٹیارے نی
سبھی احمدیؐ بن تے دیکھ نظارے نی
جلسے سالانے دی شان نرالی نی
فضلاں باجوں جان کوئی نہ خالی نی
جلسے دے وچ ہوسن جلوے طوراں دے
عرشاں توں چمکن شعلے نوراں دے
نظراں وچ پنجابی آکھ سناواں میں
جند اپنی اس راہ توں گھول گھماواں میں

دوسری نظم

برکت پاک محمدؐ والی احمدیاں نے پائی اے
جلسے سالانے دا جلوہ دُنیا ویکھن آئی اے
شان خلافت والی سیئو چمکی خوب زمانے تے
چڑھ گیا رنگ توحید دوبارہ اپنے تے بیگانے تے
حلقے وچ تبلیغ دے آیا ہندو سکھ عیسائی اے
جلسے سالانے دا جلوہ دُنیا ویکھن آئی اے
کھُلے اَج خزانے سیئو ساڈی آس امیداں دے
چہرے ہو گئے سُرخ سُہانے خوشیاں نال مریداں دے
جے ابوبکرؓ عمرؓ والی محمود نے عظمت پائی اے
جلسے سالانے دا جلوہ دُنیاں ویکھن آئی اے
دُور دُور توں لوکی آوندے فیض نبیؐ دے پاون لئی
حضور دے قدماں والی برکت سر اکھیاں تے چاون لئی
انشاءاللہ رہیگا ہر دم اے نظام خدائی اے
جلسے سالانے دا جلوہ دُنیاں ویکھن آئی اے
نظم و نسق اسلام دا سیئو اَج محمود نے کیتا اے

جام مُحمّد والا مُڑ کے احمّدیاں نے پیتا اے
دین دی خدمت کر کے اس نے رب بفضلہ عزت پائی اے

گیت

اُچیاں لمبیاں ٹالیاں اُوئے
وِچ توحید والی پینگ تے ماہیا
دُنیا دے لوکاں نوں دُنیا لمی اُوئے
رب نے دِتا سانوں دین وے ماہیا
کوٹھے تے پر کو کھڑی اُوئے
کوٹھے نے ہو گیا نُور وے ماہیا
اللہ نے مہدی سانوں بھیجیا اُوئے
تے اساں نے پایا ظہور وے ماہیا
پائی وے راہی راہ جاندیا اُوئے
لے چل ربوہ دے کول تے ماہیا
رہندا ای اوتھے اِک پیر نرالا
نے دیندا اِی قسمت نوں کھول وے ماہیا

لکھاں کروڑ لوکی نسے پے جاندے
کرن اُس دا دیدار وے ماہیا
ویکھن وی اوتھے واری نہ آوے
لگی مُریداں دی قطار وے ماہیا
شہرت پائی ایس عرشاں دے اُتے
دُنیاں تے ہویا مشہور وے ماہیا
یُوسفؑ دا انگر شکل سُو سوہنی
تے چل دے نبیاں والی چال وے ماہیا
ہر اِک خوبی اوہدی نظر پئی آوے
تے حُسن وی اُس دا کمال وے ماہیا
عملاں دا لے ٹُر گئے اوئے
دین دا کر کے سنگھار وے ماہیا
قسمت بھیڑی جا نہ سکیاں
میں رہ گیا اَوگن ہار وے ماہیا
ریت محفلاں وچ بُجھ لئیں جا کے
وسدے نبی اوتھے حضور وے ماہیا
صبح دا ویلا ہو گیا اوئے

نے چڑیاں دی پیپیاں تی بولن وے ماہیا
قسمتاں والے چلے گئے اوئے
مرشد دے قدماں دے کول وے ماہیا

اللہ لے چل قادیاں نگری ول اللہ لے چل

جتھے احمد نازل ہوئے نے
جتھے بیج اسلام دے بوئے نے
عرفان دے موتی پروئے نے

اللہ لے چل قادیاں نگری ول، اللہ لے چل

ربا کرم توں اپنا کما دیویں
ساڈے سُتنڑے نصیب جگا دیویں
مُڑ قادیاں شہر لوچا دلویں

اللہ لے چل قادیاں نگری ول، اللہ لے چل

جتھے عرشاں تے خوشیاں منایاں کسن
جتھے رل مل قوماں آئیاں سن
جتھے حوراں تے وتیاں وداعیاں سن
اللہ لے چل قادیاں نگری ول، اللہ لے چل

جتھے دین دا حسن مچل دا اے
جتھے پریم دا ساغر چل دا اے
دیوا معرفتاں دا بل دا اے
اللہ لے چل قادیاں نگری ول، اللہ لے چل
اللہ لے چل قادیاں نگری ول، اللہ لے چل